

Kovács András Ferenc

Barlám és Jozafát, az égi egerek

*Ó, milyek s mekkorák
azok az egerek,
hogy jó híruk bejár
tág, égi tereket!
Szemükben nap fénylik,
s telihold is ragyog –
tündöklőbbek tőlük
szétrágott csillagok.*

*Ó, milyen s mekkora
lehet a két egér,
hogy híruk a messzi
semmiből még elér!
Gyorsak és kedvesek –
ha kicsik, túl nagyok,
ha nagyok, túl kicsik,
de testük úgy ragyog!*

*Barlám és Jozafát,
a két örök egér –
egyik ifjú nappal,
a másik öreg éj...
Égbolt trónján ülnek,
kettős ében karfán –
jobbfelől Jozafát,
balfelől meg Barlám.*

*Ha Barlám fekete,
Jozafát épp fehér –
mindig együtt rágcsál
mindent a két egér.
Ha Barlám épp fehér,
Jozafát fekete –
mindkettő a zengő
magasság egere!*

*Nem tudni, melyikük
fekete vagy fehér...
Fölcserélik egymást
kicsi meg nagy egér –
váltakozva rágják
Barlám és Jozafát
világ vad gyökerét
s az árnyék-rózsafát.*

*Egymásról sem tudják
Jozafát és Barlám,
hogy miért, még meddig
rágnak az ég sarkán?
Hullt idők hintáznak
ideát, odaát –
ám melyikük Barlám,
s melyikük Jozafát?*

*Ó, milyen s mekkora
lehet két jó egér,
ha egyik fekete,
s a másik hófehér!
Égbolt vén trónján vár,
rágcsál, ül két karfán –
sötétül s fölragyog
Jozafát és Barlám!*

Afrikai bölcsődal kisegereknek

*Fakéregből rágtam bölcsőd,
egerecske, csíja-csíja,
gyógyfűvekkel, banánhéjjal
kibéleltem – semmi híja.*

*Tentíj benne, álmodj benne,
egerecske, tente-tente...
Apád, a Nap, nagy tenyerét
elhevert hegyekhez kente!*

*Alukáljál, ne cincogjál,
egerecske, csíja-csíja,
nem bánt éji párduc – megvéd
a szivárvány égi íja...*

*Holnap is játszatsz szavannán,
egerecske, tente-tente,
szürkületre hajnal is száll –
napkeltére naplemente.*

*Tentíjj, csupasz gyerekecske,
egerecske, csíja-csíja,
elefánt is kicsi borját
a csordába visszahívja!*

*Ha bölcsőd a világ lenne –
jó nagy volna, tente-tente,
te ringhatnál síróan benne
hónaponta meg hetente...*

*Nyöszörög a bölcsőd szíja,
örök ég szemét kisírja –
aludjál, csíja-csicsíja,
a világnak semmi híja.*

Pinduritaligala-dal

(Másik zene – Ábrisnak)

*Tova, hol a távol, szabad öröm átfoly fénybe a zene magas árján,
az egeken a dalok puha pora kavargó Pinduritaligala táján –
a tavaszi szélben sugaraz a légben lágy zene a fuvola száján:
ide-oda kanyarog, csak a kutya fanyalog Pinduritaligala táján!
Egy kiségerrel elefánt lépdel – dübörög a tánc ütemével!*

*Elefánt dobbant, kiséger toppant, végre ha szabadul a lélek –
táncol a tigris, a bölcs majom is, hisz boldogok: ők sose félnek!
Dalol egy gyermek, dobokat vernek, fényben a madarak is élnek –
fújja a tigris, a bölcs majom is, hisz tiszta a szívnak az ének!
Egy kiségerrel elefánt lépdel – dübörög a tánc ütemével!*

*Egeret a földnek nagy öröme pörget körben a zene magas árján:
szeretet a zene, tánc – forog a vad elefánt Pinduritaligala táján!
A majom, a tigris, a fuvola s a síp is fújja, a fafurulya száján
kilibeg a lehelet – csak ilyen a szeretet Pinduritaligala táján!
Egy kiségerrel elefánt lépdel – dübörög a tánc ütemével!*